Р Е Ш Е Н И Е
№ 39560

гр. София, 13.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 02.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова
ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6461** по описа за **2026** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:
Образувано е по касационна жалба от Х. К. М., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Т. Г., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, офис 5 срещу Решение № 1214 от 07.04.2026 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-ри състав, постановено по НАХД № 10449/2025 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № СО-Т-Х-21-01-243/18.02.2022 г., издадено от заместник-кмет на Столична община, с което на основание чл.53, ал.1 и 2 и чл.24, ал.1 от ЗАНН във връзка с чл. 36, ал.1 и чл.35, ал.3 от Наредбата за реда и условията за упражняване на търговска дейност на територията на Столична община (Наредбата) на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева за нарушение на чл. 23 от Наредбата.
Касаторът оспорва решението на районния съд като неправилно. Позовава се на изтекла абсолютна погасителна давност, като счита, че на това основание оспореното съдебно решение следва да бъде отменено, както и потвърденото с него НП. Претендира направените разноски и за двете съдебни инстанции.
В съдебно заседание касаторът Х. К. М. не се явява и не се представлява. Представена е молба от адв. Г., който не възразява да бъде даден ход на делото по същества и поддържа така депозираната касационна жалба. Представя списък на разноските.

Ответникът – заместник-кмет на Столична община, редовно призован, не се явява и не се представлява. По делото е представен отговор на касационна жалба, чрез адв. П., в която се излагат доводи за нейната неоснователност и се моли съда да остави оспореното съдебно решение в сила.
Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.
Административен съд – София-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:
На 31.10.2021 г. около 15.30 ч. при обход на маршрута в [населено място], район „С.“, „Градска гради“ пред Народен театър „И. В.“ е извършена проверка от органите на Столичен инспекторат (СИ) към Столична община. Проверката е завършила с констатация за това, че жалбоподателят извършва търговия на открито, предлагайки за продан варена царевица и печени кестени, заемайки около 2 кв. м. публична общинска собственост - паркова алея. За дейността не е било налице разрешение за ползване на място, издадено от кмета на район „С.“. Поради това св.Н. П. Г., служител в СИ към СО, съставил в присъствие на жалбоподателя и на свидетел /Н. Т. К./, служител в СИ към СО, акт за установяване на административно нарушение (АУАН) с № 21-01-243 от 31.10.2021 г. Актосъставителят приел, че жалбоподателят е извършил нарушение на разпоредбата на чл.23 от Наредбата за реда и условията за упражняване на търговска дейност на територията на Столична община (Наредбата). Актът е предявен на М. и подписан от него, като му е връчен препис; няма вписани възражения в предвидената за това графа.
Въз основа на акта за установяване на административно нарушение заместник-кмет на Столична община издал процесното НП № СО-Т-Х-21-01- 243/ 18.02.2022 г., с което на основание чл.53, ал.1 и 2 и чл.24, ал.1 от ЗАНН във връзка с чл.36, ал.1 и чл.35, ал.3 от Наредбата за реда и условията за упражняване на търговска дейност на територията на Столична община на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 300 (триста) лева за нарушение на чл.23 от Наредбата.
Горепосочената фактическа обстановка съдът е установил от събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК.
При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:
Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.
Съдът намира подадената жалба за основателна, макар и да намира решението на СРС за валидно, допустимо и правилно постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон.
Настоящата съдебна инстанция установява, че към момента на постановяването на решението на СРС - 12.02.2026 г. не е била изтекла предвидената в закона абсолютна давност, но към момента на разглеждане на делото в открито съдебно заседание и на постановяване на настоящото решение, предвидената в закона абсолютна погасителна давност е изтекла. Поради горното настоящият съдебен състав на АССГ намира, че не следв да разглежда решението на СРС по съществото му, а следва да бъдат изложени аргументи само относно прилагането на института на абсолютната погасителна давност и аргументи относно изтичането ѝ пред настоящата инстанция.
Съгласно разпоредбата на чл.11 от ЗАНН, който препраща към НК, по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготовлението и опита, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго, препраща и към института

на давност. Изтичането на давността е именно от кръга обстоятелства, изключващи отговорността, т.е. по отношение на тях, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго, следва да се прилагат правилата на НК.
В глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание”, чл. 79 предвижда, че наказателното преследване се изключва когато е изтекла предвидената в закона давност. Съобразно разпоредбата на чл.80 ал. 1 т.5 от НК наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на две години за всички други наказания с изключение на тези дадени в предходните точки на същата алинея. В конкретния случай административно наказателно производство е образувано. Разпоредбата на чл.81 ал.3 от НК е предвидила обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. В посочената разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл.80 ал.1, а в настоящия случай т.5 от този член от НК). В конкретния случай давността е три години, а абсолютната давност (съобразно разпоредбата на чл.81 ал.3 от НК) е четири години и половина от момента на извършване или довършване на нарушението по аналогия от чл. 80 ал. 3 от НК.
Настоящият състав намира, че правилата за давността и абсолютната давност, предвидени в НК, следва да се прилагат и в административно наказателното производство и поради това, че давността и абсолютната давност, като основание за изключване на отговорността, е предвидено за много по – тежки простъпки, а именно престъпленията и няма логика за по леки простъпки – административните нарушения – да бъде изключена. В случай, че се приеме, че за административни нарушения давност не тече, би се получило така, че лице извършило по – лека постъпка – административно нарушение – да бъде поставено в по – тежко положение от лице извършило престъпление.
В конкретния случай нарушението е извършено на 31.10.2021 г., поради което и абсолютната давност за наказателно преследване е изтекла на 30.04.2026 г. За това дали е изтекла относителната давност за преследване на престъпление или извършено административно нарушение съдът е длъжен да следи служебно. С оглед на това, тъй като първоинстанционният съд е потвърдил атакуваното НП настоящият състав намира, че първоинстанционното решение е неправилно и следва да бъде отменено.
С оглед изхода на делото, на касатора се дължат разноски, представляващи заплатено в брой адвокатско възнаграждение, за двете съдебни инстанции – 200 евро за процесуално представителсто пред АССГ и 400 лв. или 204,52 евро пред СРС, за което са представени своевременно писмени доказателства, поради което Столична община следва да бъде осъдена да заплати на касатора общата сума от 404,52 евро.
По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXV касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1214 от 07.04.2026 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-ри състав, постановено по НАХД № 10449/2025 г.
ОТМЕНЯ Наказателно постановление № СО-Т-Х-21-01-243/18.02.2022 г., издадено от заместник-кмет на Столична община, с което на основание чл. 53, ал.1 и 2 и чл.24, ал.1 от ЗАНН във връзка с чл. 36, ал.1 и чл.35, ал.3 от Наредбата за реда и условията за упражняване на търговска дейност на територията на Столична община (Наредбата) на Х. К. М., ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева за нарушение на чл. 23 от Наредбата.
ОСЪЖДА Столична община да заплати на Х. К. М., ЕГН [ЕГН] сума в размер от 404,52 евро,

представляваща направените по делото разноски за двете съдебни инстанции.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: